

flaaes i de enkelte Paragrapher, ere en Følge af Hovedforandringen i § 1. Jeg ſtal tillade mig i Korthed at minde det høie Thing om denne Sags hiſtoriske Udvikling. Det var beſtemt i Loven af 1861, at Valgretten var bunden til en aarlig Skatteyhde af 4 Rd. Derimod gjorde en Deel Foreninger her i Byen en Foreſtilling hos Miniſteriet og bad det om at foranledige, at der blev ſat en faſt Skatteindtægt ſom Baſis iſtedetfor Statten, fordi man derved vilde faae Faſthed i, hvem der vare Vælgere, og ikke faae det Syn af en fluctuerende Vælgermæſſe, ſom kunde komme frem paa den anden Maade, alt efterſom Staden behøvede flere eller færre Procent i Indkomſiſtat. Dette gif Miniſteriet ogſaa ind paa, og der blev ſaaledes efter Raadſlagning med Borgerrepræfentanterne forelagt et Lovforſlag, hvori man iſtedetfor en Skat af 4 Rd. ſatte en Skatteindtægt af 200 Rd., hvilket ſvarer til en antaget Indtægt af 500 Rd. ifølge Loven af 1861. Jeg meente tilligemed flere, og tilligemed Majoriteten af dette Thing, at der ikke var nogen Fare forbunden dermed, men at man derimod gjorde, hvad jeg ſyntes var en Retfærdighedshandling, ved at tilſtede Enhver, der betalte Skat til Communen, Ret til at vælge, og jeg tillod mig derfor, da det foreliggende Lovforſlag tidligere var for her i dette Thing, at foreſlaae, at man iſtedetfor 200 Rd. Skatteindtægt ſkulde ſætte 100 Rd. Skatteindtægt, der alſaa ſvarede til en Indtægt af 400 Rd., hvilken er den mindſte Indtægt, der betaler Skat. Den høitagne Miniſter meente ikke at kunne gaae ind derpaa, men beſuagnet fik det Majoritet ved Lovens Behandling her i Thinget. Sagen gif derpaa over til det andet Thing, og der kom man ind paa en ganſke ny Bei, idet man vel beholdt de 100 Rd., men kun for Halvdelen af Valgene, medens man opſtillede to Vælgerclaſſer, ſaaledes at de, der betalte en Skat af 1,200 Rd. og derover, ſkulde vælge Halvdelen af Borgerrepræfentanterne, og derimod alle de, der overhovedet betale Skat, ſkulde vælge den anden Halvdeel. Det er nu min Overbeviſning, ſom jeg haaber ogſaa deles af det høie Thing, at det, ikke at dele Vælgerne i to Claſſer, er langt at foretrække for den Maade, hvorpaa Landſthinget

har foreſlaaet Sagen ordnet; jeg vilde derfor være vendt tilbage til mit oprindelige Forſlag her i dette Thing om een Vælgerclaſſe, beſtaaende af alle dem, der betale directe Skat til Communen, derſom den høitærede Miniſter ikke tidligere her i Thinget havde erklæret ikke at kunne gaae ind paa Loven, medmindre der ſtod 200 Rd. Skatteindtægt. Jeg har derfor troet, at det vilde være fornuffigere at vende tilbage til det oprindelige Lovforſlag, ſom dog er mere ſtemmende med, hvad der har beſtaaet ſiden 1861, idet jeg mener, at ſelv dette i høi Grad er at foretrække for en Deling af Vælgerne i to Claſſer, en Deling, ſom efter mit Kjendſkab til Byen — og efter min Mening med Rette — vilde vække ikke ſiden Utilfredſhed. Jeg ſtal derfor tillade mig at henſtille til det høie Thing, om det ikke vil gaae ind paa de Forſlag, ſom jeg har ſtillet under Nr. 2, 5 o. ſ. v., og jeg tør maafkee gaae ud fra den Forudſætning, at den høitagne Miniſter ikke i den Omſtændighed, at diſſe Forſlag vedtages, vil ſee nogen Hindring for at tilraade Hans Majeſtæt at lade Lovudkaſtet blive til Lov.

Sad: Jeg ſtal tilſtaa, at jeg for mit Bedkommende ikke ſætter nogen ſtor Priis paa, hvad enten Loven vedtages, ſaaledes ſom den ſidſte ærede Talerønſter, nemlig ſaaledes, at de Skatteyhde inddeles i to Claſſer, hvoraf den ene har Valgret, og den anden ſlet ingen Valgret har, men dog ſaaledes, at man gaaer temmelig langt ned mod Grændſelinien — eller man vedtager Loven, ſaaledes ſom jeg antager, at Landſthinget har meent det, nemlig ſaaledes, at Skatteyderne deles i to Claſſer, af hvilke den ene har en qualificeret Valgret, og den anden derimod en mindre Valgret. Jeg ſiger, at det er mig ikke meget om at gjøre, hvad enten den ene eller den anden af diſſe to Ting bliver vedtagen. Jeg har dog ikke troet, at der var nogen Grund til, naar det andet Thing ſatte Priis paa at gjennemføre det Princip, ſom iøvrigt er gjennemført i vore communale Love af lignende Art, da at modsætte ſig det. Derimod har jeg troet, at det var abſolut forkaſteligt, at man idetmindſte i Muligheden indførte en Inddeling af Skatteyderne i tre Claſſer, nemlig en, ſom har qua-